

Vergaderjaar 1986–1987

19735

Premieheffing over uitkeringen op grond van de Werkloosheidswet, de Ziektewet en de Wet op de arbeidsongeschiktheidsverzekeringen en wijziging van enkele andere wetten. Extra premie-opbrengst als gevolg van samenstelling van loon en uitkering

Nr. 16

BRIEF VAN DE STAATSSECRETARIS VAN SOCIALE ZAKEN EN WERKGELEGENHEID

Aan de Voorzitter van de Tweede Kamer der Staten-Generaal

's-Gravenhage, 15 juni 1987

In de Wet premieheffing over uitkeringen is bij amendement van de leden Ter Veld c.s. in artikel XV de verstrekking van een compensatie-uitkering opgenomen. Door middel van deze brief stel ik u op de hoogte van de gang van zaken omtrent uitvoering van het amendement.

Op grond van artikel XV wordt de compensatie-uitkering ambtshalve verstrekt aan degene die als gevolg van de invoering van de Wet premieheffing over uitkeringen vanaf 1 januari 1987 te maken krijgt met een netto-inkomensachteruitgang. In feite gaat het op dit moment om WAO-uitkeringsgerechtigden die op de WAO-uitkering een aanvulling ontvangen. In het verleden werd daarbij twee keer de franchise toegepast, namelijk zowel voor de inhouding van vereveningsbijdrage over de WAO-uitkering als voor de inhouding van premie over de aanvulling. Vanaf 1 januari 1987 wordt over de uitkering en de aanvulling daarop de franchise één keer toegepast, als gevolg waarvan een netto-inkomensachteruitgang optreedt in vergelijking met de situatie vóór 1 januari 1987.

Deze inkomensachteruitgang wordt gecompenseerd door middel van een uitkering-ineens, welke ambtshalve vóór 1 juli 1987 moet worden verstrekt.

Inmiddels heeft de Sociale Verzekeringsraad (Svr) mij laten weten dat gelet op het grote aantal te verrichten individuele onderzoeken, betaling van de compensatie-uitkering per 1 juli 1987 niet haalbaar is. Deze betaling acht ik wel mogelijk voor het einde van dit jaar.

Daarnaast bleek de ambtshalve verstrekking van de uitkering niet zonder problemen te zijn.

Deze problemen worden met name veroorzaakt door het feit dat de bedrijfsverenigingen op grond van de hen ter beschikking staande gegevens niet kunnen beoordelen welke WAO-uitkeringsgerechtigde naast de uitkering een aanvulling ontvangt en als gevolg van de invoering van de Wet premieheffing over uitkeringen een netto-inkomensachteruitgang ondergaat.

In overleg tussen de Svr, de uitvoeringsorganen en mijn ministerie is voor de volgende werkwijze gekozen.

De groep WAO-uitkeringsgerechtigden die in de periode van 1 januari 1985 tot en met 1 januari 1986 voor het eerst een WAO-uitkering ontving en deze uitkering in maart 1987 nog steeds ontvangt, wordt door de bedrijfsverenigingen aangeschreven om na te gaan of betrokkenen recht op een compensatie-uitkering hebben. De achterliggende gedachte hierbij is dat in die groep het overgrote deel van de potentieel rechthebbenden te vinden is. De aanvulling op een WAO-uitkering is volgens onderzoek van de Loontechnische Dienst meestal (in 95% van de gevallen) in duur beperkt. In de regel zal dit twee jaar zijn. Dit, gecombineerd met de voorwaarde dat voor het recht op compensatie-uitkering, gedurende het hele jaar 1986 de uitkering moet zijn ontvangen, betekent dat rechthebbenden met name degenen zijn die in de periode van 1 januari 1985 tot en met 1 januari 1986 voor het eerst een WAO-uitkering ontvingen.

Naast de genoemde groepen zullen ook groepen uitkeringsgerechtigden waarvan bekend is dat zij langer dan twee jaar een aanvulling op de WAO-uitkering krijgen worden benaderd. De overige rechthebbenden zullen door middel van gerichte publiciteit geattendeerd worden op het eventuele recht op een compensatie-uitkering.

Op de voorgestelde wijze wordt mijns inziens enerzijds zoveel mogelijk recht gedaan aan het ambtshalve karakter van het amendement-Ter Veld c.s., terwijl anderzijds de met de uitvoering gepaard gaande kosten en werkdruk binnen aanvaardbare grenzen blijven.

De Staatssecretaris van Sociale Zaken en Werkgelegenheid,
L. de Graaf